

til „billige“, som enstemmig er blevet vedtaget. Der ligger altsaa i dette „kan passere“ en Betydning, som har en noget misbilligende Karakter, og det har man ment, at der ikke her var nogen Grund til, da det ikke er Udvalget klart, hvad Ministeriet, naar det skal lade en Vej grundig forbedre, kan gjøre Andet end at sætte Arbejdet til Licitation, at gjentage dette for om muligt at faae et lavere Bud og saa endelig at holde sig til det laveste Bud. Med Hensyn til Omskostningerne ved Indretningen af Søværsthusets Lokaler til en midlertidig Indkvartering har der været Meningsforskjel imellem Finantsministeriet og Statsrevisionen om, hvor denne Udgift rettest skulde føres op. Jeg skal i saa Henseende kun sige, hvad der staar i Betænkningen, at det forekommer Udvalget, at Udgifterne ved en Ombannelse af Marinens Lokaler til midlertidigt Brug for Hæren ikke godt kunne staa paa den Konto, paa hvilken Hærens Bygninger staa, men at det netop maatte være en Udgift, som passende kunde anses for at henhøre blandt „uforbudte og ubestemte Udgifter“. Under Udgifterne til Kjøbenhavns Væbning har Statsrevisionen gjort opmærksom paa, at imedens der stadig forlanges Bevilling til Lønning for en halv Maaned til disse Mænd, lønnes de i Virkeligheden for 18 Dage. Man gaar nemlig ud fra, at, naar der staar „15 Dages Ovelse“, saa skal der være 15 Dage, paa hvilke der virkelig finder Ovelse Sted, og da Mandfabet saaledes maa være inde til Tjeneste i de mellemliggende Søndage, maa det altsaa blive mindst 17 Dage inde. Statsrevisionen har nu ment, at, naar man virkelig brugte 17—18 Dage, saa kunde man ogsaa forlange Bevilling hertil, i Stedet for at holde sig til den gamle halve Maaned. I saa Henseende har Udvalget været enigt med Statsrevisionen.

Sæde: Den ærede Ordfører omtalte først Lønningerne til Officererne. Det, Statsrevisionen her har klaget over, er, at den ikke fik tilstrækkelige Oplysninger om Nødvendigheden af at indkalde det omhandlede Antal af Sekondlieutenanter, og at der i Besvarelsen fra Krigsministeriet var Udtryk, som tydede paa, at Ministeriet mente, at det havde en Ret til at udfylde de manglende Premierlieutenanters Pladser med Sekondlieutenanter; men en saadan Ret har Ministeriet hverken efter Hærløven eller efter nogen Bemyndigelse paa Finantsloven, og det har heller ikke givet nogen Forklaring over, hvorvidt der virkelig var Nødvendighed for, at disse Sekondlieutenanter bleve indkaldte, eller hvorfor de ere fordelte, som slet er. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at, efter at Hærløven er vedtagen, har der aldrig været det fulde Antal Premierlieutenanter, og at der kun i et enkelt Aar under en Leirtid er blevet indkaldt et større Antal Sekondlieutenanter, end der var blevet bevilget. Der har i 1871—72 paa Lidt nær været lige saa stor Mangel paa Premierlieutenan-

ter som i 1872—73, og den Gang var der endda en mindre Udgift til Lønninger til Sekondlieutenanter, haade til dem, der vare til fast Tjeneste, og til dem, som bleve indkaldte. Den eneste Gang, hvor der har været indkaldt et større Antal under Leirtiden, var i 1870—71, hvor der forresten ogsaa var en stor Mangel paa Premierlieutenanter; men vi maa erindre, at i 1870 var der ekstraordinære Forhold, som nødvendiggjorde en betydelig større Indkaldelse af Mandskab end den regelmæssige. Statsrevisionen er væsentlig fremkommen med sin Bemærkning for at holde paa, at der ikke er nogen Bemyndigelse til at indkalde Sekondlieutenanter, endskjøndt der mangler Premierlieutenanter, og at Ministeriet derfor, naar saadan Indkaldelse sker, maa give Statsrevisionen fuldstændige Oplysninger. — Der er derefter blevet fremsat nogle Bemærkninger med Hensyn til Orlovspenge og Hæderstegnstillæg, med Hensyn til hvilke der er betydelig Overfridelse. Statsrevisionen har her i Betænkningen gjort den Bemærkning, at Budgeteringen bør nærme sig mere til de virkelige Forhold, saaledes at der ikke Aar for Aar bliver de store Overfridelser. Dertil har Udvalget jo bemærket, at med Hensyn til Hæderstegnene kunde det nok ske, men at det derimod vil være vanskeligt med Hensyn til Orlovspenge, da det er umuligt for Ministeriet forud at vide, hvor mange Lieutenanter eller Korporaler der vil være tilstede og til Tjeneste i Finantsaaret. Jeg skal her blot gjøre opmærksom paa, at der i de tre sidste Regnskabsaarer har været givet en Bevilling paa 30,000 Rb. til Orlovspenge, men at der i de 5 Aar, hvori der er udbetalt Orlovspenge efter Hærløven, er udbetalt aarlig gennemsnitlig c. 36,400 Rb., hvilket altsaa viser, at Udgiften har været betydelig større end de aarlige Bevillinger, hvorfor der kunde være Grund til at forhøje denne Sum paa Bevillingen. — Med Hensyn til Olevskolen er der af det ærede Udvalg jo gjort opmærksom paa, at der i Budgettet for i Aar er en ny Budgettering, saaledes at derved de Mangler, som hidtil have fundet Sted, omtrent ville være afhjulpne; men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at der slet ikke er forlangt nogen Bemyndigelse til at samle Penge sammen for Oleverne og udbetale dem ved deres Bortgang fra Skolen; men jeg antager, at dette kan blive gjort til Gjenstand for Overveelse ved Finantslovens Behandling. — Jeg gaar dernæst over til „Kantonnementstillæg“, hvorved Statsrevisionen har gjort en Indstilling om, at en Udgift paa 888 Rb. 87 ø passerer. Grunden til, at Statsrevisionen har gjort denne Indstilling, er kun, fordi denne Udgift ikke er budgetteret. Statsrevisionen har slet ikke haft nogen Tvivl om, at Krigsministeriet havde Ret til at sætte de vedkommende Officerer og Sergenter paa Kantonnementsskab. I § 6 i Loven om Feltskilling er det udtrykkelig bestemt, at, naar en Person af Hæren henhører